(Ekstern oversættelse)

EUROPA-PARLAMENTET

2004 *2009*

Udvalget om Borgernes Rettigheder og Retlige og Indre Anliggender

FORELØBIG
2005/2044(INI)

12.4.2005

UDKAST TIL BETÆNKNING

med forslag til Europa-Parlamentets henstilling til Rådet og Europa-Parlamentet om beskyttelse af følsomme infrastrukturer i forbindelse med bekæmpelse af terrorisme
(2005/2044(INI))

Udvalget om Borgernes Rettigheder og Retlige og Indre Anliggender

Ordfører: Stavros Lambrinidis

(Ekstern oversættelse)

PR_INI_art114

INDHOLD

Side

FORSLAG TIL EUROPA-PARLAMENTETS HENSTILLING TIL RÅDET.....3

FORSLAG TIL HENSTILLING TIL RÅDET B6-0085/2005 8

(Ekstern oversættelse)

FORSLAG TIL EUROPA-PARLAMENTETS HENSTILLING TIL RÅDET

om beskyttelse af følsomme infrastrukturer i forbindelse med bekæmpelse af terrorisme (2005/2044(INI))

Europa-Parlamentet,

– der henviser til forslag til henstilling til Rådet af Stavros Lambrinidis for PSE-Gruppen om beskyttelse af følsomme infrastrukturer i forbindelse med bekæmpelse af terrorisme (B6-0085/2005),

– der henviser til forfatningstraktaten og navnlig til artikel III-284 om civilbeskyttelse og I-43, hvori det fastlægges, at "Unionen og dens medlemsstater handler i fællesskab på et solidarisk grundlag, hvis en medlemsstat udsættes for et terrorangreb eller er offer for en naturkatastrofe eller en menneskeskabt katastrofe",

– der henviser til erklæringen om solidaritet imod terrorisme, som blev vedtaget af stats- og regeringscheferne den 25. marts 2004,

– der henviser til Haag-programmet[1], som blev vedtaget den 5. november 2005, og ifølge hvilket "en effektiv styring af grænseoverskridende kriser inden for EU ikke blot kræver en styrkelse af den nuværende indsats inden for civilbeskyttelse og vital infrastruktur, men også en effektiv håndtering af aspekter vedrørende den offentlige orden og sikkerhed i forbindelse med sådanne kriser … ; derfor anmoder Det Europæiske Råd Rådet og Kommissionen om … at oprette integrerede og koordinerede EU-krisestyringsordninger … som skal være implementeret senest den 1. juli 2006; ordningerne bør mindst omfatte følgende spørgsmål: videre evaluering af medlemsstaternes kapaciteter, lagre, uddannelse, fælles øvelser og operationelle planer for civil krisestyring",

– der henviser til Kommissionens meddelelser:

a) til Europa-Parlamentet, Rådet, Det Økonomiske og Sociale Udvalg og Regionsudvalget om styrkelse af EU's civilbeskyttelseskapacitet (KOM(2004)0200), hvori Kommissionen evaluerer de hidtil opnåede resultater med, svaghederne i og de mulige forbedringer af Den Europæiske Unions civilbeskyttelseskapacitet, navnlig som det første instrument til kriseintervention, baseret på frivillighed,

b) til Rådet og Europa-Parlamentet om terrorangreb: forebyggelse, beredskab og reaktion (KOM(2004)0698), hvori Kommissionen fremhæver behovet for en integreret tilgang i hele EU, som bl.a. skal fokusere på myndighedernes kommunikation med offentligheden i krisesituationer, på Europols rolle i forbindelse med indførelsen af en mekanisme til varsling af de retshåndhævende myndigheder med henblik på at håndtere terrorisme samt indførelsen af et europæisk program for beskyttelse af kritisk infrastruktur, på sikkerhedsforskning og på en struktureret inddragelse af relevante dele af den private sektor,

[1] Opdateret den 17. december 2004 med emnet bekæmpelse af terrorisme.

c) til Rådet og Europa-Parlamentet om beredskab og konsekvensstyring i bekæmpelsen af terrorisme (KOM(2004)0701), hvori Kommissionen foreslår at samle de krisesystemer, Kommissionen forvalter, i et sikkert overordnet hurtigt varslingssystem (ARGUS) med et centralt krisecenter bestående af repræsentanter for alle de relevante tjenestegrene i Kommissionen, som ville etablere en permanent forbindelse mellem medlemsstaterne og de europæiske institutioner,

d) til Rådet og Europa-Parlamentet om beskyttelse af kritisk infrastruktur i forbindelse med bekæmpelse af terrorisme (KOM(2004)0702), hvori Kommissionen foreslår, at der oprettes et EPCIP-program i samarbejde med medlemsstaterne og relevante dele af den private sektor for at indkredse de mulige mangler og de (retlige og andre) foranstaltninger, der kan træffes,

– der henviser til sin beslutning af 4. september 2003 om følgerne af hedebølgen[1], hvori det krævede, at der skal oprettes en europæisk civil beredskabsstyrke,

– der henviser til det relevante retsgrundlag i traktaterne, som giver Fællesskabet og Unionen beføjelse til at definere og gennemføre politikker til støtte for medlemsstaternes foranstaltninger til beskyttelse af de europæiske borgeres sundhed, sikkerhed og tryghed,

– der henviser til forretningsordenens artikel 114, stk. 3, og artikel 94,

– der henviser til betænkning fra Udvalget om Borgernes Rettigheder og Retlige og Indre Anliggender (A6-0000/2005),

A. er bevidst om, at der er et stadig større behov for at beskytte de europæiske borgere mod de risici, der er forbundet med terrorangreb (såsom nukleare, radiologiske, kemiske og biologiske angreb på offentlige områder osv.), men også med naturkatastrofer (såsom jordskælv, oversvømmelser, brande, skovbrande), med teknologiske katastrofer (såsom Seveso, skibskatastrofer, transportulykker), samt med sundhedskriser og andre kriser (f.eks. pandemier), inden for rammerne af en integreret europæisk strategi, i lyset af at sådanne hændelser ofte ikke kun har betydelige grænseoverskridende konsekvenser på europæisk plan, men også gør det nødvendigt for medlemsstaterne at udvise solidaritet med hinanden og sikre et sammenhængende og interoperabelt reaktionssystem,

B. bemærker, at en effektiv strategi både bør fokusere på beredskab (risiko- og trusselsvurderinger vedrørende kritisk infrastruktur, forbedrede sikkerhedsforanstaltninger, fremme af fælles sikkerhedsstandarder og udveksling af ekspertise, fremme af koordinering og samarbejde på tværs af EU) samt på håndtering af konsekvenserne af angreb og katastrofer (udveksling af knowhow og erfaringer, opbygning af scenarier og øvelser samt etablering af hensigtsmæssige krisestyrings-, hurtige varslings- og civilbeskyttelsesmekanismer),

C. er overbevist om, at, når forebyggelse og afskrækkelse ikke virker, og der sker angreb, er det kun et velorganiseret og effektivt reaktionssystem, som kan garantere, at der hurtigt kan vendes tilbage til normale tilstande, navnlig i forbindelse med terrorisme; er endvidere

[1] EUT C 76 E af 25.3.2004, s. 382.

overbevist om, at det kun er ved at øge de specialiserede kompetencer, arbejde tæt sammen, samle ressourcerne, garantere risikovurderings-, oplysnings-, uddannelses-, kommunikationsanalyser samt forebyggende og efterfølgende analyser, sikre en hurtig tilbagevenden til normale tilstande og endelig øge finansieringen, at medlemsstaterne og EU kan blive bedre forberedt til at beskytte borgerne, når der sker en katastrofe i og uden for Unionen med faktiske eller truende konsekvenser for EU's borgere,

D. bemærker, at de kritiske infrastrukturer i EU er ved at være tæt forbundet og gensidigt afhængige, hvilket gør dem mere sårbare over for sammenbrud eller ødelæggelse,

E. anerkender, at der for at beskytte den kritiske infrastruktur er behov for et konsekvent samarbejde mellem ejerne og operatørerne af infrastrukturen og medlemsstaternes myndigheder; bemærker, at ansvaret for risikostyring i de fysiske faciliteter, forsyningskæder, informationsteknologier og kommunikationsnetværk primært ligger hos ejerne og operatørerne, men at EU bør bestræbe sig på at hjælpe industrien og medlemsstaterne på alle myndighedsniveauer, samtidig med at de individuelle mandater og kompetencer respekteres,

1. henstiller til Rådet:

   a) fuldt ud at gennemføre Det Europæiske Råds forslag om at oprette integrerede EU-krisestyringsordninger som et væsentligt element i styrkelsen af forbindelserne mellem borgerne og EU-institutionerne samt den indbyrdes afhængighed og solidaritet mellem medlemsstaterne;

   b) at sikre, at en integreret europæisk strategi navnlig omhandler truslen mod den kritiske infrastruktur, hvis sammenbrud eller ødelæggelse ville få alvorlige følger for borgernes sundhed, tryghed, sikkerhed eller økonomiske velfærd, samt at etablere en harmoniseret EU-metode, således at medlemsstaterne og operatørerne gennem fælles standarder og de organisationer og personer, der er ansvarlige for sikkerheden, kan: identificere kritisk infrastruktur, analysere dens sårbarhed og indbyrdes afhængighed samt de grænseoverskridende følger af kriser og gennemføre de relevante trusselsvurderinger; samt finde løsninger til beskyttelse af en sådan infrastruktur mod, og forberede sig til, alle farer;

   c) i denne forbindelse på grundlag af et forslag fra Kommissionen og med forbehold af Parlamentets godkendelse at indføre et europæisk program for beskyttelse af kritisk infrastruktur (EPCIP), som skal modtage tilstrækkelig finansiering fra Den Europæiske Unions almindelige budget, og hvor de deltagende medlemsstater skal sikre det nødvendige samarbejde, herunder mellem den private og den offentlige sektor, samt alle de nødvendige data og menneskelige og logistiske ressourcer, for at alle projektets forskellige faser kan gennemføres;

   d) at anerkende, at EPCIP af medlemsstaternes retshåndhævende myndigheder og de, der er ansvarlige for nationale civilbeskyttelsesmekanismer, skal betragtes som et supplement til den nationale planlægning og de nationale informationskampagner, at EPCIP's succes skal evalueres uafhængigt og efter specifikke standarder, samt at

Rådet efter forslag fra Kommissionen bør oprette EPCIP på grundlag af en entydig og gennemførlig tidsplan med gradvis gennemførelse af specifikke og entydigt definerede trin og mål; samt at anerkende, at et europæisk informationsnetværk for tidlig varsling i forbindelse med kritisk infrastruktur for at blive en succes skal bidrage til fremme af udvekslingen af oplysninger om fælles trusler og gensidig sårbarhed og til fastlæggelsen af passende foranstaltninger og strategier til at reducere risikoen med henblik på at beskytte den kritiske infrastruktur;

e) at anerkende, at:
   – der bør oprettes et europæisk risikoanalysesystem for at sikre interoperabilitet;
   – alle de relevante myndigheder på nationalt, europæisk og internationalt plan, som udveksler kritiske oplysninger, bør være tilstrækkeligt indbyrdes forbundet;
   – relevante oplysninger skal behandles præcist, sikkert og, om nødvendigt fortroligt, uanset kilde (militære eller civile efterretninger, politisamarbejde), selv om der i disse tilfælde altid skal gennemføres en passende parlamentarisk kontrol;
   – det er nødvendigt inden for Kommissionen at etablere en europæisk kriseordning med tidlig varsel, der knyttes til de eksisterende europæiske nationale og internationale specialiserede systemer for tidlig varsling af kriser, således at al relevant information, der kræver en europæisk indsats, kan udveksles eller registreres i et centralt system (ARGUS).
   – det er tilrådeligt at inddrage Den Europæiske Standardiseringsorganisation (CEN) i de tilfælde, hvor der ikke findes sektorstandarder, eller hvor der endnu ikke er etableret internationale normer;

f) at sikre, at EPCIP er:
   – under løbende parlamentarisk kontrol på europæisk og nationalt plan, navnlig med hensyn til de aspekter, der er behæftet med svagheder eller har problemer med manglende ressourcer;
   – et vigtigt element i den fremtidige udvikling på kontinentet og i verden[1];

g) som en supplerende foranstaltning at forbedre Den Europæiske Solidaritetsfonds (for interventioner i Unionen) og ECHO's (for interventioner uden for Unionen) funktion;

h) at tiltræde forslaget i ovennævnte beslutning om at oprette en europæisk civil beredskabsstyrke med grupper, som kunne gribe ind i forbindelse med hændelser som den seneste tsunamikatastrofe bærende et fælles mærke med henblik på at styrke den europæiske solidaritets synlighed;

i) at styrke det sociale partnerskab ved at koordinere ngo'er, civilsamfundet og de lokale myndigheder;

j) at sikre, at varslinger, advarsler og informationsblade, som udsendes for at hjælpe de offentlige og private interessenter med at beskytte de vigtigste infrastruktursystemer, samt eventuelle varslinger og advarsler til befolkningen i forbindelse med

[1] Se forslaget til reform af strategien om civilbeskyttelse og kemiske, biologiske, radiologiske og nukleare trusler, som drøftes i FN-regi.

civilbeskyttelseskriser, kun skal udsendes, når det er absolut nødvendigt og passende, for at undgå, at borgernes og virksomhedernes hverdag forstyrres uden grund, og for ikke at skabe unødvendig frygt eller usikkerhed i befolkningen;

k) at sikre respekt for beskyttelsen af personoplysninger med henblik på at sikre, at forbrugerne og operatørerne har tillid til, at deres oplysninger behandles fortroligt, præcist og sikkert, samt at virksomheders fortrolige oplysninger håndteres korrekt og beskyttes mod uautoriseret brug eller udbredelse;

l) at sikre, at der så snart som muligt samtidig udstikkes en europæisk ramme for beskyttelse og tilbageholdelse af personoplysninger med relevante bestemmelser, der skal håndhæves strengt, herunder på efterretningsområdet, samt at borgernes grundlæggende rettigheder sikres;

m) at sikre, at de øvelser, der gennemføres for at forbedre Unionens kapacitet til civilbeskyttelse og beskyttelse af kritisk infrastruktur, omfatter realistiske og aktuelle scenarier, samt at den erfaring og ekspertise, der ligger hos de relevante specialister inden for civilbeskyttelse og beskyttelse af kritisk infrastruktur (f.eks. eksperter og scenarier vedrørende civilbeskyttelse og beskyttelse af kritisk infrastruktur fra De Olympiske Lege i Athen 2004) i medlemsstaterne, udnyttes;

2. pålægger sin formand at sende denne henstilling til Det Europæiske Råd, til Rådet og til orientering til Kommissionen.

(Ekstern oversættelse)

28.1.2005

FORSLAG TIL HENSTILLING TIL RÅDET B6-0085/2005

jf. forretningsordenens artikel 114, stk. 1

af Stavros Lambrinidis

for PSE-Gruppen

om beskyttelse af følsomme infrastrukturer i forbindelse med bekæmpelse af terrorisme

Europa-Parlamentet,

– der henviser til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, Euratom-traktaten og traktaten om Den Europæiske Union, ifølge hvilken (artikel 29) "Unionen har som mål at give borgerne et højt tryghedsniveau i et område med frihed, sikkerhed og retfærdighed",

– der henviser til den europæiske sikkerhedsstrategi, der vedtoges af Det Europæiske Råd den 12. december 2003, og som redegør for nødvendigheden af at udvikle en mere konsekvent politik på området med henblik på imødegåelse af enhver trussel mod Unionen, det være sig af ekstern eller intern art,

– der henviser til Haag-programmet, der vedtoges af Det Europæiske Råd den 5. november 2004 med særligt sigte på bekæmpelse af terrorisme, og som blev ajourført den 17. december 2004,

– der henviser til forretningsordenens artikel 114, stk. 1,

A. der ifølge Eurobarometer er vel vidende om de europæiske borgeres stadig mere påtrængende krav om en stærkere og sikrere Europæisk Union, og der erkender, at EU-institutionerne og medlemsstaterne kan blive nødsaget til at yde en koordineret og effektiv indsats, især når kriser har en grænseoverskridende effekt

B. der minder om, at ifølge Haag-programmet "kræver en effektiv styring af grænseoverskridende kriser inden for EU ikke blot en styrkelse af den nuværende indsats inden for civilbeskyttelse og vital infrastruktur, men også en effektiv håndtering af aspekter vedrørende den offentlige orden og sikkerhed i forbindelse med sådanne kriser … ; derfor anmoder Det Europæiske Råd Rådet og Kommissionen om … at oprette integrerede og koordinerede EU-krisestyringsordninger … som skal være implementeret senest den 1. juli 2006; ordningerne bør mindst omfatte følgende spørgsmål: videre evaluering af medlemsstaternes kapaciteter, lagre, uddannelse, fælles øvelser og operationelle planer for civil krisestyring",

C. der henviser til, at det på grundlag af medlemsstaternes erfaringer og deres eksisterende operationelle strukturer er overordentlig vigtigt:

- at iværksætte et struktureret flerårigt forskningsprojekt med henblik på at påvise og analysere svagheder ved nationale og europæiske infrastrukturer for at kunne klare såvel natur- som menneskeskabte kriser
- at få defineret et europæisk risikoanalysesystem
- at inddrage alle relevante myndigheder på nationalt, europæisk og internationalt plan, der er i besiddelse af oplysninger af afgørende betydning
- at etablere en permanent forbindelse mellem Rådet og Kommissionen med henblik på udveksling af relevante oplysninger uanset kilden (militær eller civil information, politisamarbejde)
- inden for Kommissionen at etablere en europæisk kriseordning, der knyttes til de eksisterende europæiske nationale og internationale specialiserede systemer for tidlig varsling af kriser, således at al relevant information, der kræver en europæisk indsats, kan udveksles eller registreres i et centralt system (ARGUS).

1. henstiller til Rådet i samarbejde med Europa-Parlamentet at definere en fremtidig europæisk strategi til håndtering af grænseoverskridende kriser, fremme af beskyttelsen af vitale infrastrukturer og udvidelse af de allerede bestående foranstaltninger til beskyttelse af civilbefolkningen, samt med henblik på effektivt at fokusere på den offentlige orden og sikkerhed;

2. opfordrer Kommissionen til inden december 2005 at forelægge et detaljeret forslag for Parlamentet og Rådet vedrørende strategiens forskellige gennemførelsesfaser;

3. pålægger sin formand at sende denne henstilling til Rådet og til orientering til Kommissionen.